

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ηρώτος

Συνδρομητής: "Εν Ελλάδι" φρ. 10, έν τη ἀλλεδαπή φρ. 20—Αἱ συνδρομαι ἔρχονται ἀπὸ
Ιανουαρίου ἡπέκτου ἔτους καὶ εἰναι ἰτήσια — Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: "Οδός Σταδίου, 6. 15 Φεβρουαρ. 1876

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

"Εργασθεῖσα υπό Α. Σ. Βυζαντίου.

Συνέγεια τοῦ σελ. 81.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Παιδευσις καὶ ἀνατροφή.

'Ερ.-Τί ἐννοεῖς διὰ τῶν λέξεων τούτων—Παιδευσις καὶ ἀνατροφή;

'Απ.-Η ἀνατροφή καὶ ἡ παιδευσις εἶναι δύο συγγρονοὶ ἐργασίαι, δι' ὧν μεταβιδούνται εἰς τὰ παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων αἱ γνώσεις, ἃς ἀπεταμίευσαν αἱ προηγθεῖσαι ἡμῶν γενεαὶ καὶ ἡ ἡμετέρα, καὶ ἀναπτύσσονται τὰ φυσικὰ χαρίσματα τῶν παιδίων τούτων, ὅπως ἐκτελέσωσι δέοντας τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

'Ερ.-Τίς δίδει εἰς τὰ παιδία τὴν πρώτην ἀνατροφήν;

'Απ.-Σχεδὸν πάντοτε ἡ μήτηρ. Τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς μητρός εἶναι τὰ βαθύτερον ἐντυπώμενα εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν νέων. Τὸ μητρικὸν παράδειγμα ἀφυπνίζει τὰς καρδίας τῶν παιδίων καὶ καθοδηγεῖ αὐτὰ εἰς τὰς γνώσεις καὶ τὰ στοιχειώδη καθήκοντα τῆς ζωῆς.

'Ερ.-Τίς ἔξακολουθεῖ μετέπειτα τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων;

'Απ.-Μετά τινα ἥλικίαν, τὸ ἔργον τοῦτο ἀναλαμβάνει ὁ διδάσκαλος, ἢ ἡ διδασκάλισσα, ἀναλόγως τοῦ φύλου τοῦ παιδίου· διότι οἱ γονεῖς, ἀσχολούμενοι εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας, δὲν ἔχουσι καιρὸν πρὸς διδασκαλίαν τῶν τέκνων των πολλάκις δὲ δὲν ἔχουσι καὶ τὰς ἀπαίτουμένας γνώσεις.

'Ερ.-Τίνας ἔγγυήσεις παρέχει εἰς τὰς οἰκογενείας εἰς ζένος, ὅπως ἀναθέσωσιν αὐτῷ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των;

'Απ.-Ο διδάσκαλος πρέπει, νὰ παρέχῃ ἔγγυήσεις ἴκανήτητος καὶ τιμιότητος, ἃς ἐπιβεβαιοῦ τὸ δίπλωμα αὐτοῦ, δι' οὗ πιστοποιεῖται ὅτι, ἔξετασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐκρίθη οὗτος πρὸς διδασκαλίαν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐπιτρέπεται διδάσκων καὶ ὑπὸ ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν.

'Ερ.-Πάντες οἱ πολῖται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ἀποκτῶσιν ἐντελὴν παιδευσιν;

'Απ.-Ο βαθμὸς τῆς παιδεύσεως εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ μέσα τοῦ πολίτου καὶ τὸ ἐπάγ-

γελμα, διπερ μέλλει νὰ ἔξασκησῃ πρὸς πορισμὸν έριου. Ο μὴ ἀποκτῶν ὅμως τὰς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖας γνώσεις, οὗτος διλίγον διαφέρει τοῦ κτήνους.

'Ερ.-Ποῖα εἶναι αἱ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖαι γνώσεις;

'Απ.-α') Ή καθαρὰ καὶ εὔκολος ἀνάγνωσις, ἡ εὐανάγνωστος καὶ ταχεῖα γραφή, καὶ ἡ εὐκολία τοῦ ἐκφράζεσθαι προφορικῶς καὶ ἔγγραφως.

β') Αἱ τέσσαρες πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

γ') Η ἵερα ἴστορία καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἴστορία

δ') Η γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀλλών χωρῶν.

'Ερ.-Ποίας ἄλλας γνώσεις νομίζεις ἀναγκαῖας, κατὰ δεύτερον λόγον;

'Απ.-Καλὸν εἶναι νὰ ἔννοη δπωσοῦν δ πολέτης μίαν ξένην γλώσσαν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς νομοθεσίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, καὶ νὰ μάθῃ γενικάς τινας ἰδέας περὶ τεχνῶν καὶ χημείας. Ωφέλιμος εἶναι καὶ γνῶσις τις τῆς μουσικῆς καὶ αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις, δι' ὧν ἔνδυνχριμοῦται καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸ πνεῦμα, οἷον δρόμος, τὸ κολύμβημα, ἡ εὐθυνολία κτλ.

'Ερ.-Εἰς ἀνθρωπονόστις θὰ ζήσῃ ἐργαζόμενος διὰ τῶν χειρῶν, τί χρησιμεύει ἡ γνῶσις τῆς ἴστορίας;

'Απ.-Η ἴστορία εἶναι τὸ διδακτικώτατον τῶν μαθημάτων καὶ δικαίωμαρινός διδηγὸς τῶν ἀνθρώπων. Μᾶς διδάσκει τὰ λάθη καὶ τὰ παραπτώματα, διστάστρεψαν τοὺς πατέρας μας, καὶ τὰς ἀρετὰς, δι' ὧν ἐδοξάσθησαν. Μᾶς διδάσκει πῶς ὑπεδουλώθησαν ὑπὸ ξένων κατακτητῶν, δισκέις διηρέθησαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ πῶς, δισκέις διμονόσταν, κατέστρεψαν ἔχθρούς ἀνικήτους. Οἱ Ἑλληνες οἱ γνωρίζοντες τὶς ἡπονέτες τῆς ζωῆς καὶ διὰ ποίων θαυμάτων ἀνδρίας καὶ αὐταπαρήσεως ἀνεστήθη ἐκ νεκρῶν τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον, αἰσθάνονται θερμότερον τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Πατρίδα.

"Επειτα συνέγεια.

"Ο μετὰ τόσης εὐφυΐας τὴν παρακμάζουσαν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν στηλιτεύσας Ἀριστοφάνης εἶπε·

• καὶ πρὸς τούτοις ἔφασκεν
"Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, ποιὸν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
Καὶ ἐντεῦθεν πρωρετεῖσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαμήρησαι,
Καὶ τὰ κυνερνάν αὐτὸν ἔχυται." (π. 541 ε.).

Ἐν τῇ σημερινῇ κοινωνίᾳ ἡμῶν οὐδεὶς ἔνθυμεῖται τὸ σοφὸν τοῦτο λόγιον, καὶ οἱ ἐρέσσειν μὴ εἰδότες, πηδαλιοῦχοι καὶ κυβερνῆται αὐτοσχεδιάζονται· τοιούτων τοὺς οἰκακας κρατούντων, οὐδὲ γαληνιώσης τῆς θαλάσσης, τοῦ πληρώματος παύουσιν οἱ κίνδυνοι. Τί δ' ἀν χειρῶν καταρρέχῃ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΛΕΒΙΔΗΣ.

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

Συνέχια: ίδιη σελ. 81.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΒΔΟΜΗ

“Ο στόμαχος.

Ἐνθυμεῖται, βέβαια, τὶ εἶναι οἰσοφάγος.

Προχθές σου τὸ εἶπα, καὶ δὲν πιστεύω νὰ τὸ ἐλημονήσεις τόσον γρήγορα.

Οἰσοφάγος εἶνε δὲ σωλὴν, διὰ τοῦ δποίου συγκοινωνεῖ δὲ φάρυγξ μὲν τὸν στόμαχον.

Οταν λοιπὸν τὸ φαγητὸν εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἰσοφάγον, μεταβαίνει εἰς τὸν στόμαχον κατὰ πολὺ περίεργον τρόπον. Τριγύρω τοῦ σωληνὸς αὐτοῦ εἶνε τοποθετημένοι πολλοὶ ἐλαστικοὶ κρίκοι· ἡ διακτυλίδια, τὰ δποῖα ἀφ' ἑνὸς μὲν σφίγγονται διπισθεν τοῦ φαγητοῦ καὶ τὸ ώθοῦσι τοιουτοτρόπως πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀφ' ἔτερου δὲ διαστέλλονται ἐνώπιόν του καὶ τοῦ ἀνοίγουν δρόμον. Οὕτω δὲ τὸ μεταφέρουσι βαθυτόδην εἰς τὸν στόμαχον, καὶ ἐκεὶ σφίγγεται δὲ τελευταῖος κρίκος, καὶ τὸ φαγητὸν πίπτει ἐντὸς τοῦ στομάχου.

Εἶδες ποτὲ σκώληκα νὰ περιπατῇ; Θὰ παρετήρησες θεοβαίως πᾶς φουσκώνει ἀλληλοδιαδόχως ή ἐπιφάνεια τοῦ σώματός του ἐκ τῶν δπίσω πρὸς τὰ ἐμπρός, ὡς ἀν ἐκυλίετο κανέν πρᾶγμα ἐντός του, ἀπὸ τὴν οὐρὰν πρὸς τὴν κεφαλήν· τὴν αὐτὴν ἀπαράλλακτα κίνησιν ἥθελες παρατηρήσει καὶ εἰς τὸν οἰσοφάγον, ἢν ᾧτο δυνατὸν νὰ τὸν ἔχειτες ἐνῷ ἐργάζεται. Διὰ τοῦτο δὲ ή κίνησις αὐτὴ ὡνομάσθη κίνησις σκωληκώδης, διότι δμοιάζει μὲ τὴν κίνησιν τῶν περιπατούντων σκωλήκων.

Ἐδῷ πρέπει τόρα νὰ προσέξῃς εἰς κάτι τὶ πολὺ περίεργον, ώς πρὸς τὴν κίνησιν περὶ τῆς δποίας δμιλοῦμεν.

Ἡ κίνησις αὐτὴ δὲν δμοιάζει διόλου τὴν κίνησιν τῆς χειρός σου, δταν λαμβάνη τὸν ἄρτον, οὔτε τῆς σιαγόνος σου, δταν τὸν μασῆ, οὔτε τῆς γλώσσης καὶ τοῦ φάρυγγος, δταν καταπίνης. “Ολαι αὐταὶ αἱ κινήσεις ἔξαρτωνται ἀπὸ σέ· ἀν θέλης τὰς κάμνεις, ἀν θέλης δὲν τὰς κάμνεις, διότι δλα ἔκεινα τὰ ὅργανα σὲ γνωρίζουν, τὰ γνωρίζεις, καὶ σὲ ἀναγνωρίζουν οὕτως εἰπεῖν καὶ σὲ ὑπακούουν. Ἐδῷ δμως ἐμβαίνομεν εἰς ἄλλον κόσμον, κόσμον ἀγνωστον, δτις οὔτε σὲ γνωρίζει, οὔτε σὲ ὑπακούει. Τὰ μικρὰ ἔκεινα διακτυλίδια τοῦ οἰσοφάγου σου κινοῦνται, θέλεπις, μόνα των, εἴτε θέλεις εἴτε

δὲν θέλεις, καὶ ἀν σου ἔλθῃ ἔξαρφα δρεῖξις νὰ τοὺς φωνάξῃς: «σταθῆτε», ὅχι μόνον δὲν θὰ σ' ἀκούσουν, ἀλλ' οὔτε θὰ προσέξουν κανεὶς τὴν διαταγὴν σου. Τὸ σῶμά σου, καθὼς παρατηρεῖς, εἶναι ἐν μικρὸν βασιλειον, τοῦ δποίου εἰσαι μὲν βασιλεισσα, ἀλλὰ δὲν ὅριζεις παρὰ μόνον τὰ σύνορα. Αἱ χεῖρες, οἱ πόδες, τὰ χείλη, τὰ βλέφαρα, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔξωτερικὰ μέρη εἶναι ταπεινοὶ σου ὑπήκοοι, καὶ δι, τι σὺ διατάξῃς τὸ ἐκτελοῦν εἰς τὴν στιγμὴν χωρὶς ἀντιλογίαν· τὸ ἐσωτερικὸν δμως τοῦ βασιλείου σου οὐδὲ καν σὲ γνωρίζει. Εἶναι μικρά τις δημοκρατία, ητις αὐτοδιοικεῖται,—καθὼς λέγουν αἱ ἐφημερίδες τὰς δποίας λαμβάνει δ πατήρ σου,—καὶ οὔτε ἀκούει οὔτε δέχεται διαταγάς σου.

Ἡ δημοκρατία αὐτὴ εἶναι τὸ μαγειρείον, οὐτως εἰπεῖν, τοῦ σώματος. Ἐκεῖ κατασκευάζεται τὸ αἷμα καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς μαγειρικῆς, πρὸς χρῆσίν σου μὲν ἐννοεῖται, χωρὶς δμως νὰ ἐρωτηθῆς, μήτε νὰ τὸ γνωρίζῃς. Ομοιάζεις κατὰ τοῦτο οἰκοδέσποιναν, εἰς τὴν δποίαν οἱ ὑπηρέται της ἔκλεισαν τὴν θύραν τοῦ μαγειρείου, διὰ νὰ ἐργάζωνται ἐντὸς αὐτοῦ ἐλεύθεροι καὶ κατὰ τὰς δρέξεις των. Ταπεινωτικὸν εἶναι τοῦτο βέβαια· πλὴν τί νὰ γείνη. Πάρε το ἀπόφασιν, καὶ κυβέρνα τούλαχιστον φρονίμως σσους ὑπηκόους ἔχεις εἰς τὰς διαταγάς σου.

Ο στόμαχος εἶναι δ ἀρχιμάγειρος, τούτεστιν δ πρόδρος τῆς μικρᾶς αὐτῆς ἐσωτερικῆς σου δημοκρατίας. Αὐτὸς ἐπιτηρεῖ τὰς καμίνους, φέρει ἐπὶ τῶν ὄμβων του δλον τὸ βάρος τῆς διοικήσεως, καὶ ἀγρυπνεῖ περὶ τῆς κοινῆς εὐημερίας.

Σοῦ εἶπα: «ἐπιτηρεῖ τὰς καμίνους», καὶ ἐνόμισες ἵσως ὅτι ή φράσις αὐτὴ εἶναι ἀπλὴ παραβολή. Διόλου· δ στόμαχος μαγειρεύει ἀληθινά· ψήνει, βράζει, καθὼς ψήνει καὶ βράζει ή μαγειρεύει τῆς οἰκίας σας. Ποῦ εύρισκει δμως τὸ πῦρ; ποῖος τοῦ τὸ δίδει; Ἐδῷ θεοβαίως δυσκολεύεσται νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς, διότι ἐλημονήσεις ἵσως τὸν περίφημον ἔκεινον ἐπιστάτην, περὶ τοῦ δποίου ὡμιλήσαμεν εἰς τὰς ἀρχὰς, καὶ δστις μοιράζει εἰς τοὺς ἐργάτας δ, τι χρειάζονται.

— Πολὺ καλά! Θὰ μοῦ παρατηρήσῃς ἀλλ' ἔχει ξύλα τὸ αἷμα διὰ νὰ δώσῃ εἰς τὸν κύριον ἀρχιμάγειρον;

Ξύλα; Ἐχει κάτι τὶ πολὺ καλλίτερον παρὰ ξύλα· ἔχει θερμότητα ἐτοίμην ἐντός του καὶ αὐτὴν δίδει εἰς τὸν στόμαχον. Οταν δ στόμαχος ἔχῃ ἐργασίαν, προσκαλεῖ τὸ αἷμα, τὸ δποῖον προστρέψει ἔξ δλων τῶν μερῶν τοῦ σώματος, καὶ τὸν θερμαίνει τόσον καλά, ὥστε βράζει ἀληθῶς καὶ μαγειρεύει τὰ ἐντὸς αὐτοῦ εύρισκόμενα. Διὰ τοῦτο αἰσθανόμεθα ἐνίστε μικράν τινα ἀνατριχίασιν εἰς τὰ νῶτά μας, δταν φορτώνωμεν πολὺ τὸν στόμαχόν μας. Ο